Art. 61. Formacja kandydatów do kapłaństwa w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Łódzkiej dokonuje się w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy prawa powszechnego, Konferencji Episkopatu Polski i normy zatwierdzone przez Arcybiskupa.

Art. 62. Wszyscy wierni należący do Kościoła łódzkiego, choć w różnym stopniu, w zależności od pełnionych w nim funkcji i zadań, są współodpowiedzialni za formację seminaryjną.

Art. 63. Zasady dzielenia odpowiedzialności wiernych za formację w Seminarium ustala Arcybiskup w porozumieniu z właściwymi gremiami archidiecezjalnymi.

Art. 64. Szczególną odpowiedzialność za formację seminaryjną ponoszą wszyscy przełożeni, ojcowie duchowni, spowiednicy i wykładowcy, którzy swe zadania wypełniają w oparciu o misję udzieloną im przez Arcybiskupa, zachowując z nim pełną jedność co do zasad określających formację alumnów.

Art. 65. Formacja w Seminarium realizuje się zgodnie z sześcioletnim programem zatwierdzonym przez Arcybiskupa. Ten program należy tak aktualizować, aby uwzględniał znaki czasu oraz odpowiadał wymogom i potrzebom zmieniających się warunków, w jakich Kościół łódzki wypełnia swoje apostolskie zadania.

Art. 66. Formacja do kapłaństwa rozpoczyna się i pogłębia w domu rodzinnym kandydata do służby Bożej. Dlatego należy troszczyć się o duszpasterską opiekę nad rodzinami kleryków oraz tych osób, które ujawniają w swej postawie oznaki powołania do życia kapłańskiego.

Art. 67. Cała wspólnota parafialna, jako miejsce rodzenia się i dojrzewania powołań kapłańskich, w szczególności zaś duszpasterze, mają obowiązek we właściwy sobie sposób wspomagać wychowawców seminaryjnych i samych alumnów w należytym realizowaniu programu formacyjnego.

b. Stała formacja kapłanów

Art. 68. Największą odpowiedzialność za własną formację ponosi sam kapłan, jednakże nad stałą formacją kapłanów w Kościele łódzkim czuwa Arcybiskup, którego w wypełnianiu tego zadania wspomaga Archidiecezjalna Rada Stałej Formacji Kapłanów.

Art. 69. Stała formacja jest niezbędnie konieczna do coraz lepszego rozeznawania i wypełniania misji pasterskiej, dlatego kapłani bez względu na wiek i warunki życia powinni osobiście, korzystając z różnych środków, nieustannie troszczyć się o pogłębianie każdego wymiaru własnej formacji.

Art. 70. Formacja ludzka wymaga ciągłego rozwijania w sobie wrażliwości na potrzeby innych, umiejętności prowadzenia dialogu z każdym człowiekiem oraz doskonalenia kultury osobistej.

Art. 71. W centrum duchowej formacji kapłana powinna być codzienna celebracja Eucharystii. Niech zachowuje on też wierność w sprawowaniu Liturgii godzin i niech wypełnia różne formy osobistych praktyk religijnych.

Art. 72. Każdy kapłan obowiązany jest co roku uczestniczyć w rekolekcjach zamkniętych. Rekolekcje kapłańskie powinny trwać przynajmniej trzy pełne dni. Zaleca się przede wszystkim udział w rekolekcjach organizowanych przez Archidiecezję. Z rekolekcji odprawionych poza Archidiecezją należy przedłożyć Kurii pisemne potwierdzenie.

Art. 73. Wszyscy duchowni mają obowiązek brać udział w skupieniach ogólnodiecezjalnych, np. w Dniu Modlitw o Uświęcenie Kapłanów. Kapłani pracujący w duszpasterstwie mają obowiązek uczestniczyć w dekanalnych dniach skupienia organizowanych sześć razy w roku przez dziekanów i dekanalnych ojców duchownych; inni kapłani - w skupieniach dla nich przewidzianych.

Art. 74. Owocne wypełnianie posługi kapłańskiej wymaga dobrej znajomości doktryny Kościoła, dlatego kapłani powinni dbać o sumienne i systematyczne studium teologii oraz innych dyscyplin kościelnych.

Art. 75. Kapłani mają obowiązek starać się o coraz lepsze rozeznawanie rzeczywistych potrzeb wiernych oraz poszukiwać właściwych i bardziej przydatnych form wypełniania posługi pasterskiej. Z tej racji kapłani